

Добитъкът се застрахова за случай на смърт, причинена от болести, от нараняване, пожар, гръмотевица, наводнение, изяждане от диви звърове и т. н.

Застраховката трае до тогава, до когато застрахованият е член на сдружаването.

Когато един член на сдружаването продаде застрахован добитък на друг член на сдружаване, застраховката на продажения добитък преминава върху новия стопанин. Ако пък добитъкът бже продаден на нечлен — застраховката се прекратява, ако той не заяви въ 3 дневен срок, че желае да стане член на сдружаването.

Стопанит на застрахован добитък плащат следнит години премии (вноски) за всъка глава застрахован добитък:

I За говеда (воллове, крави, биволи и др.):

Ако добитъкът е оценен —

	до	5000 лв.	—	1 ⁰ / ₀	върху оценката
отъ	5001	до	7000 лв.	—	2 ⁰ / ₀ " "
отъ	7001	до	9000 лв.	—	2 ⁵ / ₀ " "
отъ	9001	до	10,000 лв.	—	3 ⁰ / ₀ " "

II За коне, мулета и магарета:

Ако сж оценени —

	до	5000 лв.	—	2 ⁰ / ₀	върху оценката
отъ	5001	до	7000 лв.	—	2 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ " "
отъ	7001	до	9000 лв.	—	3 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ " "
отъ	11,000	до	12,000 лв.	—	4 ⁰ / ₀ " "

Отъ събиранит премии при отдѣлението за застраховка на добитък се образува фонд на сдружаванията. При сжщото отдѣление има и друг, държавен фонд за застраховка на добитъка. Когато нъкой добитък умре или бже убит по необходимост, обезщетението се плаща отъ двата фонда — по половина.

Обезщетението, което се плаща на стопанина за умрѣл добитък е равно на 70⁰/₀ до 80⁰/₀ отъ последната оценка на добитъка.

Обезщетението служи за купуване на нов добитък и не подлежи на запоръ.

*
* *

Добитъкът е първият помощник на земеделеца — негова дѣсна ржка. Който загуби добитъка си, рискува да загуби и поминъка си. Това е вѣрно, особено днесъ, когато добитъкът е тъй скъп, а повечето отъ земеделцит сж така обеднѣли. А хиляди и хиляди добитъци умиратъ всъка година у насъ. Ако тѣ